

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Den elskte Jerusalems længsel mig nøder at ile

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 421. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451197985632/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

9. Her seer man de helgenes legemer smukke og mange,
Som mange gang tusinde, tusinde sole at prange, (r)
Som skyggen bortviger,
Naur solen frenkiger,
Saa seer man, de jordiske gyldene riger hortviger.

10. Hvo kand vel beskrive Guds viisdoms(s)og helligheds gaver,(t)
Vellysternes strømme (u) og andet hvad sielen den laver?
Ey hierte og tanke,
Ey gsynene blanke.(v)
Ey ørne, hvad udi Guds rige skal vanke, kand sanke.

11. For alting at skue Guds blideste ansigt, husvaler, (x)
Hvis blifligste skjønhed sig ziirlig i sielene maler,
558 Som solen kand nøye
Fornden al nøye
Sit deylige billed' det tindrende øye tilføye. (y)

12. Som moderen (z) barnet, mig JEsus med favnelag møder,
Ach yndigste sødhed! min JEsus mig alting forsøder, (a)
Hvor glæden den flyder, (b)
Som havet udbryder,
Hvor JEsus mig kroner, (c) mig kysser, (d) mig pryder (e) og
fryder. (f)

13. Bort derfor al vellyst, (g) bort verdens opsvolmende ære, (h)
Bort mammon, som menneskens kræfter saa ilde fortære, (i)
Min riigdom (k) og glæde, (l)

(r) Matth. 13, 43. Cap. 17, 2. Dan. 12, 3. 1 Cor. 15, 40. Phil. 3, 21. (s)
1 Cor. 13, 12. (t) 1 Cor. 13, 13. Cap. 15, 49. Apoc. 19, 8. (u) Ps. 36, 9.
(v) 1 Cor. 2, 9. (x) Ps. 17, 15. 1 Cor. 13, 12. 1 Joh. 3, 2. (y) 2 Cor.
3, 18. 1 Cor. 15, 49. Apoc. 19, 8. (z) Es. 66, 13. (a) Cant. 5, 10-16. (b)
Es. 35, 10. (c) 2 Tim. 4, 8. (d) Cant. 1, 2. Cap. 5, 16. (e) Apoc. 19, 8.
(f) Matth. 25, 21. 23. (g) 2 Pet. 2, 13. 1 Joh. 2, 15. 16. (h) Joh. 15, 2.
(i) Matth. 6, 24. Ps. 39, 7. (k) Matth. 6, 21. (l) Matth. 25, 23.

11, 3: Blifligste] helligste J: 13, 2: menneskens] menneskets J: menneskens J:

10, 2: vellysternes] glæderne. — 10, 5: ørne] ørnerne; sanke] samle, rumme. — 11, 1:
for alting] frem for alt. — 11, 5: tilføje] tilføje a: lade øjet afspejle sølbilledet. —
13, 1: opsvolmende] opløste. — 13, 2: fortære] der røres vel: forlærer.